

PISMO FARANOM

Leto XXVI - št. 7

julij in avgust 2022

DUHOVNA OKREPITEV

Smo sredi poletja, čas v katerem prednjačijo počitnice na različnih krajih. Nekateri si jih niti ne morejo privoščiti in se zadovoljijo z domačim okoljem, krajšimi izleti, drugi odpotujejo v daljne kraje....Človek potrebuje počitek, odmik od vsakdanjih obveznosti, ki jih kroji služba, šolanje,...Kristjan se mora v tem času, ne samo fizično spočiti, vendar tudi duhovno okrepiti. To lahko stori s tem, da se odmakne v tišino, v naravo, se udeleži duhovnih vaj, ki jih organizirajo Cerkvene skupnosti. Verni kristjan naj izkoristi počitniški čas tudi za utrditev vezi z Bogom. Sedanji čas ni naklonjen utrjevanju te pomembne vezi. Nenehno hitenje, onesnaževanje našega uma s hrupom, neprestanimi novicami po različnih medijih....Človek mora biti odločen, in reči vsemu, kar ga trga stran od Boga in notranjega miri in zbranosti »dovolj je!« »Moje življenje, moja sreča in mir je v prvi vrsti odvisno od Boga« Za Boga moramo najti čas, če hočemo ohraniti oz. ponovno pridobiti mir v svoje srce. Temeljita spoved, sveta maša naj bosta vodnika skozi počitniški čas, ne brezglavo iskanje turističnih destinacij. Bog je ustvaril čudovit svet, do konca življenja se ne moremo načuditi vsem lepotam, vendar ne pozabimo, da naj najprej častimo Stvarnika, potem pa Njegovo stvarstvo. Na tej točki žal tudi mnogi kristjani »pademo« Ne bodimo eni izmed njih. Bog je v svoji ljubezni ustvaril človeka, da bo stvarstvu gospodoval, ne da bi stvarstvo gospodovalo nad njim.

BOŽJA BESEDA NA 16. NEDELJO MED LETOM

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 10, 38-42)

Tisti čas je Jezus prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegovo besedo, Marta pa je imela s postržbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!« Gospod ji je odgovoril: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izbrala boljši del, ki ji ne bo odvzet.«

Na severni polovici zemeljske oble smo že skoraj sredi poletja. To je obdobje, ko ni šole in ima večina počitnice. Manj je tudi pastoralnih dejavnosti po župnijah. Torej je resnično ugoden čas, da postavimo na prvo mesto to, kar je v življenju resnično pomembno, prisluhniti Gospodovi Besedi. Na to nas spominja evangelij današnje nedelje preko znamenitega dogodka, ki ga pripoveduje sveti Luka, ko je Jezus obiskal hišo Marte in Marije. Marta in Marija sta sestri, ki imata tudi brata Lazarja, vendar ta v tem dogodku ni omenjen. Jezus je šel skozi vas, pravi besedilo, in Marta ga je sprejela v svojo hišo. Iz te podrobnosti lahko razberemo, da je Marta starejša in da ona v hiši gospoduje. Kajti, ko se je Jezus usedel, je Marija sedla k njegovim nogam ter ga poslušala, medtem ko je imela Marta dosti opravka s strežbo, sicer potrebno za takšnega izrednega Gosta. Kot da bi imeli ta prizor pred očmi: ena sestra se prezaposlena suče okoli, druga pa je kot zamaknjena od Učiteljeve prisotnosti ter njegovih besed. Marta čez nekaj časa, očitno užaljena, ne zdrži več in protestira, si dovoli kritizirati Jezusa: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči?

Reci ji vendar, naj mi pomaga!« Marta celo želi poučiti Učitelja samega! Jezus pa ji popolnoma miren odgovori: »Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila boljši del, ki ji ne bo odvzet« (Lk 10,41-42). Kristusova beseda je zelo jasna. Nikaikor ne omalovažuje dejavnega življenja, tudi ne velikodušne gostoljubnosti, pač pa samo jasno poudari, da je eno, ki je resnično potrebno in to je, poslušati Gospodovo Besedo, saj je ravno v tem trenutku Gospod tam, navzoč v Osebi Jezusa Kristusa! Vse drugo bo minilo in nam bo odvzeto, le Božja Beseda je večna in daje smisel našemu vsakodnevnemu delovanju. Sveti Ambrož z razlago dogodka Marte in Marije tako spodbuja svoje vernike, s tem pa tudi nas: »Skušajmo imeti tudi mi to, kar nam ne more biti odvzeto, in sicer tako, da pozorno in ne raztreseno, prisluhnemo Gospodovi besedi. Tudi semenom nebeških besed se lahko zgodi, da jih odnesejo proč, če so posejana na poti. Naj tudi tebe, kakor Marijo, spodbuja želja po vedenju, in to je največje ter najpopolnejše delo.« Ambrož še dodaja, da »tudi pastoralna skrb ne sme odvracati od poznavanja nebeških besed in od molitve«. Svetniki

so torej imeli globoko življenjsko izkušnjo povezanosti med molitvijo in delovanjem, med popolno ljubeznijo do Boga ter ljubeznijo do bratov in sester. Sveti Bernard, ki je zgled usklajenosti med kontemplacijo in delavnostjo, je v knjigi *De consideratione*, naslovljeni na papeža Evgenija III., v kateri mu je ponudil nekaj razmišljanj o njegovi službi, vztrajal pri nujnosti notranje zbranosti, molitve, da bi se s tem lahko ubranil pred nevarnostmi pretiranega aktivizma, ne glede na stanje v katerem se znajde in ne glede na to kakšno nalogo opravlja. Sveti Bernard zatrjuje, da pretirana zaposlenost, neustavljivi ritem življenja, pogosto vodi v otrditev srca in otežuje duha. To je tudi za nas danes dragocen

opomin, saj smo navajeni vrednotiti vse z merili produktivnosti in učinkovitosti. Brez zveste vsakodnevne molitve se naše delovanje izprazni, izgubi dušo, se skrči na preprost aktivizem, ki nas na koncu pusti nezadovoljne. V krščanskem izročilu obstaja lepa molitev, ki se jo moli pred vsakim dejanjem in se glasi takole: »Navdihuj naša dejanja, Gospod, in jih spremljaj s svojo pomočjo, da bo tako, imelo vse naše govorjenje in delovanje vedno v tebi svoj začetek in v tebi svojo dopolnitev«. Vsak korak v našem življenju, vsako dejanje, tudi dejanje Cerkve, je potrebno storiti pred Bogom, v luči njegove Besede.

Vir: hozana.si

FRA IVO PAVIČ GOVORI O MOLITVI

Pogosto govorim o tem, da ljudje mislijo, da je molitev samo takrat, ko nekaj prosimo ali pričakujemo od Gospoda. Ampak če zares želimo vstopiti v Božjo navzočnost, če želimo, da se Božja moč izlije na nas, da smo deležni velikih blagoslovov, da Bog deluje v nas, je treba storiti nekaj več. Najprej se je treba Gospodu zahvaljevati! Brez hvaležnosti Bogu ni zdrave duhovnosti. V Svetem pismu piše, da se je Bogu treba zahvaljevati in ga hvaliti, ker je dober. Torej molitev zahvale za to, kar nam je dal, kar lahko vidimo, da lahko jemo in pijemo, da nismo bolni, za družino. Preprosto, Bog želi, da se mu zahvaljujemo za to, kar nam podarja. Prav tako pa je pomembno slavljenje Boga. Danes karizmatična gibanja in molitvene skupine dokaj močno slavijo Gospoda. Kolikor

bolj človek slavi Boga, toliko bolj se dogajajo ozdravljenja in pravzaprav se po tem vidi, kakšni verniki smo, koliko imamo v sebi Svetega Duha, koliko slavimo Gospoda. Sveti oče Janez Pavel II. je znal z mladimi slaviti Boga. Bil je na stadionih, kjer je bilo tudi do milijon ljudi, vsi so prepevali. Plesal je z mladimi, ploskali so in slavili Jezusa. Če smo slabe volje, otožni in žalostni, ne izražamo prave krščanske vere. Bog želi, da se veselimo! Verjamem, da sv. oče tudi danes v nebesih slavi Gospoda in nas priporoča ter se zavzema za nas. Sveto pismo pravi: Boga je treba slaviti, ker je velik, mogočen; da bi premaknili Božjo moč, da bi videli ozdravljenja, čudeže, da bi bili močni kristjani. Boga pa je treba prav tako spoštovati, imeti strahospoštovanje do Njega, ki se kaže v pobožnosti, spoštovanju

Božjih zapovedi, sledenju Gospodu, vendar ne na zunaj, temveč od znotraj, s srcem. Sveto pismo pravi, da človek gleda na zunanost, Bog pa gleda v srce. Bog je iskren z nami, prav tako moramo biti mi iskreni z Njim, mu slediti v notranjosti, s spreobrnjenjem svojega srca. Boga moramo spoštovati, ker je svet. V stari zavezi, v 3 Mojzesovi knjigi 19,2 Gospod pravi takole: » Bodite sveti, ker sem jaz svet!« To je klic, da bi bili sveti tudi mi. V tihoti, v spoštovanju do Boga se potegnimo malo vase in v tišini svojega srca poslušajmo, kaj nam bo povedal Gospod. Kristjani morajo biti veseli, je govoril sveti oče Janez Pavel II. Sveti oče je bil vedno vesel, tudi ko je umiral, je govoril: Veselite se! Veselite se! To veselje prihaja od Jezusa, od Svetega Duha! Če je človek žalosten, potem zelo lahko greši. Mnogo kristjanov se ne more veseliti, ne more dvigniti rok, ker jih nekaj ovira. Morali bi najti vzrok za to. Če si veren katoličan, je nerazumljivo, da ne moreš slaviti Jezusa, da se ne moreš veseliti iz srca, ker

je Jezus Kristus vstal od smrti, da si vesel vernik. Treba je pogledati, kje je ovira. Mogoče imaš v srcu neodpuščanje ali kakšne druge ovire, ki preprečujejo, da bi se veselil v Gospodu. Krščanstvo je veselo oznanilo! To veselja prihaja od Jezusa. Lahko rečemo, da je ozdravljene odgovor na molitev. Moliti za druge, da ozdravijo v Jezusovem imenu, je znamenje velikega sočutja in ljubezni do njih. Seveda je pomembna vera osebe, ki moli in vera osebe, ki prosi za molitev. Bog tudi danes po molitvi dela čudeže. Jezus ljubeč zdravnik zdravi z ljubeznijo. Seveda pa je pomembno odpreti se in verovati Jezusovi ljubezni. Po svoji veri moremo prejeti vse milosti od Gospoda. Karizmatični duhovni tok je od Svetega Duha. Lahko zaneti ogenj v ljudeh. Papež je rekel, naj karizmatični duhovni tok obnovi Cerkev od znotraj. Prepričan sem, da se to lahko zgodi po čudežih in ozdravljenjih.

Vir: Prenova

ZGODILO SE JE:

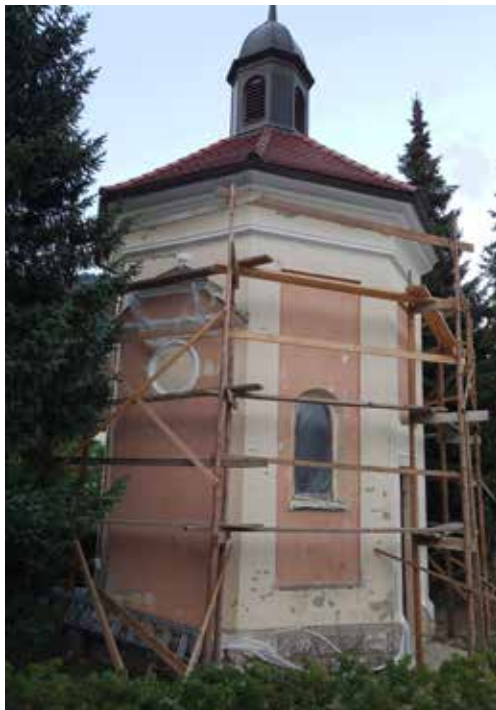
LENARTOV ORATORIJ

Od ponedeljka 27. junija do petka 1. julija smo imeli na Stari Savi Lenartov oratorij, na katerem je bilo udeleženih okoli 40 otrok in 20 animatorjev. Otroci in animatorji so ob igri, delavnicah in molitvi spoznavali sv. Ignacija Lojolskega. Bogu hvala za lepo vreme in prisrčno vzdušje.

OBNOVA KAPELICE NA PLAVŽU

Zaradi dotrajanosti smo se lotili pre-nove fasade kapelice na Plavžu. Hvala Iliju Lujiću za postavitev gradbenega odra in opravljena zidarska dela ter Metodu Razingarju za opravljena pleskarska dela.

Po poti zaobljube zaveze Murovčanov z Marijo Kraljico na jezeru, smo se ustavili na Bledu, raju pod Triglavom in na otoku prisostvovali sveti daritvi molitve in petja, besed ljubezni, besed življenja. Boga čutiti je bilo učinkovito tudi med drsenjem pletne. To so bile besede odseva občudovanja stvarstva. Bilo nas je 24 iz obeh župnij. V župnikovi pridigi je bilo zaznati vzdušje zaupanja v Boga in varstva Device Marije. Zakaj se zaobljublamo? Da ohranimo mir in pomoč. Osvežili smo se s kepicami sladoleda, z navdušenjem pa se je kaplan Tine pognal v jezero in v zelo hitrem času, še pletnar Janez se je kosal z njim, priplaval v pristan. Dober kravl! Osmišljen Gospodov dan!

»POMAGAJ MI,
BESED MI SVETLIH DAJ,
BESED, KI KAKOR VINO SE ISKRIJO,
KI MOLIJU TE KOT POMLADNI GAJ.«

FRANCE BALANTIČ

ZAOLJUBLJENO SVETA MAŠA NA BLEJSKEM OTOKU – 26. junij

Bilo je eno močno doživeto spominsko praznovanje v sklopu zibelke slovenske kulture - vere, upanja in ljubezni ali slavljenje Boga ob rojstvu Janeza Krstnika, preroka Najvišjega in rojstvu naše domovine. Nekaj drugega je, če človek stoji doma, kot če le misli na dom.

PRED NAMI:

MARIJINO VNEBOVZETJE – 15. avgust

15. avgusta obhajamo največji Marijin praznik, ko se spominjamo, da je bila po zemeljski smrti z dušo in telesom vzeta v nebesa. Čeprav Marijino vnebovzetje sodi med najstarejše Marijine praznike (prve omembe segajo še v obdobje pred 4. st. po Kr.), je papež Pij XII. (1939–1958) versko resnico o Marijinem vnebovzetju slovesno razglasil šele leta 1950 z apostolsko konstitucijo *Munificentissimus Deus*. Številne cerkve po svetu, od mogočnih katedral do vaških in božjepotnih cerkvi izpričujejo stoletno vero v Marijino vnebovzetje. Pisna vira, ki poročata o Marijinem vnebovzetju ali zaspanju (lat. *dormitio*), sta t. i. apokrifna evangelija *Zaspanje svete Božje Matere* in *Prehod blažene Device Marije*. K tema spadajo še številni spisi in druga dela pomembnih teologov iz prvih stoletij krščanstva, npr. sv. Janeza Damaščana, sv. Efrema Sirskega, sv. Epifanija in Timoteja Jeruzalemskega. V Sloveniji je Mariji posvečenih veliko župnijskih, podružničnih, zlasti pa božjepotnih cerkva in kapelic, zato je Marijino vnebovzetje v našem verskem izročilu globoko zakoreninjeno. Katoliška in Pravoslavna Cerkev ta praznik obhajata na isti dan. V preteklosti so ljudje na ta dan veliko romali. Romanja imajo globlji verski pomen zato, ker verujoče spominjajo, da je

naše celotno zemeljsko življenje pravzaprav romanje, katerega cilj je večno življenje v nebesih. Marijino vnebovzetje je praznik upanja, saj nam sporoča, da je Marija dosegla polnost življenja v večnosti. To dejanje predstavlja napoved vstajenja mrtvih, ki ga bomo ob sodnem dnevu deležni vsi ljudje, ki so bodo zapisani v knjigi življenja. Marijino vnebovzetje pomeni poklon ženi, saj je Bog Marijo, ženo in mater, poveličal v nebesih. Katoliška Cerkev s praznovanjem tega praznika poudarja dostojanstvo in poklicanost vsake žene.

Vir: katoliska-cerkev.si

Posvetitev Mariji

V prvem letu samostojnosti, leta 1992, se je slovenski narod na Brezjah posvetil Mariji. To posvetitev na praznik Marijinega vnebovzetja z ljubljanskim nadškofom obnavljamo vsako leto. Slovenski kristjan je povabljen, da se Mariji Pomagaj posveti vsak dan, vsaj z molitvijo *O Gospa moja*.

Na praznični dan bomo pri sveti maši skupaj zmolili posvetilno molitev Mariji. Kdor ne bo mogel k sveti maši, povabljeni, da jo molite, kjerkoli ste. Posvetilna molitev zavzema vsa področja človekovega življenja. Molimo jo v želji, da bi Marija res spremljala naše življenje in da bi se mi tega zavedali:

Presveta Devica Marija!

*Ti si Jezusova mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križev trpela.*

*Ti si tudi naša mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.*

*Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.*

*Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivala duhovne vrednote.*

*Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.*

*Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.*

*Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.*

*Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj.*

Amen.

Nova višina mašnega štipendija

Škofje so sklenili, da je od 1. septembra 2022 mašni štipendij 23 EUR.

KARITAS – POKLONI ZVEZEK 2022

Na Karitas se vsako leto obrnejo številne družine, ki potrebujejo pomoč pri nakupu šolskih potrebščin. V ta namen bomo zbirali **šolske zvezke**. Zvezke lahko oddate v cerkvi v košaro pod korom.

Nakup zvezkov za Karitas lahko opravite tudi v papirnicah Office&more ali pošljete SMS sporočilo **ZVEZEK** ali **ZVEZEK5** na **1919**. Tako boste darovali 1 ali 5 €.

Akcija poteka do 31.7.2022.

Hvala za vašo solidarnost.

V OČETOVO HIŠO SO ODŠLI:

Anton Kogovšek (Revolucije), Ivana Žnidar (Viharnik), Tomaž Koblar (Prihodi), Srečko Peternelj (Stražisarjeva), Milan Tramte (Revolucije), Angela Tekavčič (1. maja), Ivanka Babnik (Hrušica)

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA MESEC JULIJ - AVGUST 2022

- Na prvi petek 5. avgusta bomo obiskali bolnike in ostarele po domovih.
- Binkoštno dvorano bomo molili v cerkvi v ponedeljek 1. avgusta po sveti maši.
- Darovanje »ofer« za potrebe cerkve bo v nedeljo 17. julija in 21. avgusta.
- Darovanje za nakup misijonarskih vozil bo na Krištofovo nedeljo 24. julija.
- Molitev za duše v vicah bo v ponedeljek 8. avgusta po sveti maši.

ŽUPNIJA SVETEGA LENARTA - JESENICE in ŽUPNIJA SVETEGA KRIŽA - PLANINA POD GOLICO

Župnijski urad Jesenice, Sveti Lenart, opat
Ulica Mirkota Roglja 5
4270 Jesenice

T: 064 223 978

E: info@zupnija-jesenice.si

W: zupnija-jesenice.si

TRR: SI56 6100 0002 0488 881

SOUPRAVA SVETI KRIŽ
Planina pod Golico 55
oskrbovana iz župnije Jesenice

SVETE MAŠE

nedelja
Jesenice: 7.30, 10.00
Sv. Križ: 8.30

delavnik
Jesenice: pon, sre, pet, sob: 19.00
tor, čet: 7.00
Sv. Križ: četrtek: 18.00

bolnišnica Jesenice
sveta maša - vsako prvo sredo: 19.30
obisk bolnikov - čet: 19.00

ŽUPNIJSKA PISARNA

- pon: po večerni sv. maši ob 19.30
- tor: 8.00 - 9.00
- sredo po večerni maši ob 19.30
- **ob nedeljah in praznikih ni uradnih ur**

Izdaja: župnijski urad Jesenice
Odgovarja: Boris Rozman, župnijski upravitelj
Tisk: Salve d.o.o.

KRŠČEVANJE

Krščevanje bo na 3. nedeljo v mesecu.
Prijava za krst vsaj mesec dni pred krstom. Priprava za starše in botre na domu po dogovoru.
Na pripravi imetje družinsko knjižico in potrdilo za botre.

CERKVENA POROKA

Prijava v župnišču vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljemem tečaju za zaročence.